

ÎMPREUNĂ pelerini pe drumul spre MADRID 2011

Itinerariu spiritual alături de tinerii sfinți ai Acțiunii Catolice

Prima etapă (mai – iunie) ♦ de la Rusalii 23 mai 2010

20 mai 1990-2010 - a XX-a aniversare a Beatificării lui Pier Giorgio Frassati

SĂ MEDITĂM

Ioan 14,15-16; 23b-26 • PRIETENE ȘI DOAMNE ISUSE CRISTOASE, CE MARE EȘTI!

"Adevărat, adevărat zic vouă: de Mă iubiți, păziți poruncile Mele. Și Eu voi ruga pe Tatăl și alt Mângâietor vă va da vouă ca să fie cu voi în veac. Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el. Cel ce nu Mă iubește nu păzește cuvintele Mele. Dar cuvântul pe care îl auziți nu este al Meu, ci al Tatălui care M-a trimis. Acestea vi le-am spus, fiind cu voi; dar Mângâietorul, Spiritul Sfânt, pe Care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte despre toate cele ce v-am spus Eu."

Dorința fiecărei prietenii și a fiecărei iubiri: să fim împreună, să avem timp de petrecut împreună. Pentru ce? Nu contează! Lucruri mari sau mici, lucruri extraordinare sau lucruri obișnuite, important este să fim împreună. Însă după cum știm deja, este vorba despre un echilibru straniu, între a starea împreună și respectarea libertății aferente, între a fi doar noi doi și deschiderea spre lume. De cât timp e nevoie și câtă oboseală pentru a învăța măsura potrivită...

Isus ne învață măsura iubirii mature și adevărate: pleacă, în forma sa vizibilă de Înviat, pentru a ne dăruia Spiritul Său, ca să învățăm să trăim în libertatea „cu El în noi”, cu un Mângâietor care să rămână cu noi pentru totdeauna, pentru ca – la fel ca în orice iubire – să învățăm să facem ceea ce dorește celălalt încă înainte de a ne-o spune, pentru a învăța să-l cunoaștem atât de profund încât să putem anticipa ceea ce vrea. Doar astfel putem crește liberi. Lumea îl va putea vedea nu pe Isus ci fertilitatea iubirii noastre rodnice: în noi, în viețile noastre libere și fidele, în trăirea noastră cu Isus în noi, oricine va putea recunoaște semnul unei vieți pline de iubire și în iubire, fără nevoia de prea multe cuvinte. Și astfel nu vom mai fi singuri niciodată.

ÎN COMPANIA TINERILOR SFINȚI

FERICITUL PIER GIORGIO FRASSATI

Biografia

Pier Giorgio Frassati s-a născut la Torino la data de 5 aprilie 1901 într-o familie înstărită de nobili. Tatăl său, pe nume Alfred, a fost fondatorul și directorul cotidianului „La Stampa”, fiind totodată și Senator în acea regiune, iar mama lui o pictoriță distinsă. Mediul familial era potrivit din cauza neînțelegerilor dintre părinți și educația foarte rigidă de care au avut parte Pier Giorgio și sora sa Luciana. În anul 1918, cu o oarecare greutate din cauza limbii latine, termină liceul gimnazial „Massimo D’Azeglio” și se înscrie la inginerie, specializarea minerit. Prin această profesie dorea să ajute minerii, o categorie defavorizată în acele timpuri. Fiind împătimit de munți, în anul 1924 a înființat asociația „Società dei tipi loschi”, cu scopul de a organiza drumeții joviale împreună cu prietenii.

Două sunt caracteristicile fundamentale ale vieții lui Pier Giorgio: prima este credința în Cristos, datorită căreia, pe parcursul facultății, s-a înscris în mai multe asociații catolice cum este FUCI, iar în data de 14 mai 1922 a devenit membru al grupului „Milites Marie” al Societății Tineretului Catolic (ramura masculină a Acțiunii Catolice) din parohia sa. A doua caracteristică este solidaritatea: fără știrea familiei sale, Pier Giorgio a ajutat fără întrerupere un număr nedeterminat de nevoiași cu bani, haine sau alte lucruri de care dispunea.

Moare brusc în data de 4 iulie 1924 datorită unei poliomielite fulgerătoare, cauzată poate chiar de vizitele pe care le făcea în casele săracilor. La înmormântarea lui, pe lângă prieteni și personalități au participat și un număr foarte mare de persoane nevoiașe; doar atunci familia sa și-a dat seama cine a fost cu adevărat Pier Giorgio.

Cuvântul la Pier Giorgio

„Eu sunt mereu pregătit pentru că în fiecare zi mă îndrăgostesc tot mai mult de munți și aș vrea, dacă studiile mele mi-ar permite, să petrec zile întregi pe munte pentru a contempla în acel aer curat Măreția Creatorului.”

Scrisoare lui Marco Beltramo, 4 martie 1923

„Ați spus bine că va rămâne mereu o legătură indisolubilă care ne va uni pentru totdeauna iar acea legătură noi considerăm că este Credința, aceea care ne-a făcut însoțitori în frumoasele excursii și a făcut Societatea noastră să fie fondată pe bază de granit [„Societă dei Tipi Loschi”].

Scrisoare lui Marco Beltramo, august 1924

„Tu mă întrebi dacă sunt bucuros; și cum să nu fiu? până când Credința îmi va da putere, mereu bucuros! oricare catolic nu poate să nu fie bucuros; tristețea trebuie alungată din sufletele catolice; durerea nu este tristețe, care este o boală mai rea decât oricare alta”

Scrisoarea Sorei Luciana, 14 februarie 1925

„ (...) eu aș vrea ca noi să jurăm un pact care nu are granițe terestre nici limite temporale: uniunea în rugăciune”.

Scrisoare lui Isidor Bonini, 15 ianuarie 1925

Un tânăr ca noi

„Desigur, dacă privim superficial, stilul lui Pier Giorgio Frassati, un tânăr modern, plin de viață, nu reprezintă nimic extraordinar. Însă tocmai aceasta este originalitatea virtuții sale, care ne invită să reflectăm și ne împinge spre imitare. În el credința și întâmplările zilnice se contopesc armonios, astfel încât adevăratul se traduce în atenția iubitoare față de săraci și nevoiași, într-un crescendo continuu până în ultimele zile ale bolii care îl va duce la moarte. În gustul pentru frumos și pentru artă, pasiunea pentru sport și pentru munte, atenția față de problemele societății nu îi împiedică raportul constant cu Absolutul.

Întru totul scufundat în misterul lui Dumnezeu și cu totul dedicat slujirii constante a aproapelui: așa se poate rezuma ziua sa pământească! Vocația sa de laic creștin s-a realizat în multiplele angajamente asociative și politice, într-o societate în creștere, indiferentă și totodată ostilă Bisericii. Cu acest spirit, Pier Giorgio a știut să dea impuls diferitelor mișcări catolice la care a aderat cu entuziasm, în special Acțiunii Catolice, nu numai la FUCI, unde a găsit un teren adevărat de formare creștină și domenii potrivite pentru apostolatul său. În Acțiunea Catolică el și-a trăit vocația creștină cu bucurie și mândrie, angajându-se să îl iubească pe Cristos și să îi conducă la el pe frații pe care îi întâlnea în drumul său sau pe care îi căuta în locurile de suferință, de marginalizare și abandon pentru a-i face să simtă căldura solidarității sale și confortul supranatural al credinței în Cristos”.

Din predica Papei Ioan Paul al II-lea de la Beatificare, duminică, 20 mai 1990

„În această seară nu pot să nu vă indic ca model un tânăr din orașul vostru: fericitul Piergiorgio Frassati, căruia îi sărbătorim în acest an al 20-lea an de la beatificare. Existența sa a fost cuprinsă în întregime de harul și iubirea lui Dumnezeu și a fost consumată, cu seninătate și bucurie, în slujirea pasionată lui Cristos și a fraților. Tânăr ca și voi, a trăit cu mare responsabilitate formarea sa creștină și a dat mărturia sa de credință simplă și eficace. Un tânăr fascinat de frumusețea Evangheliei Fericirilor, care a experimentat întreaga bucurie de a fi prieten al lui Cristos, de a-l urma, de a se simți parte vie a Bisericii. Dragi tineri, fiți curajoși și alegeți ce este esențial în viață! «Trăiți, nu vă nevoiți», repeta fericitul Piergiorgio Frassati. Asemeni lui, descoperiți că merită angajamentul pentru Dumnezeu și cu Dumnezeu, răspunsul la chemarea în alegerile fundamentale și în cele de fiecare zi, chiar și când costă!”

Discursul Papei Benedict al XVI-lea adresat tinerilor la vizita pastorală de la Torino cu ocazia expunerii Giugliului, 2 mai 2010